

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สี่สิบแปด

การเปิดเผยคำพยากรณ์: ความสำคัญของนิมิตของฮาบากุก แผ่นจารึกสองแผ่น และความลึกลับของ “เครื่องเผาบูชาประจำวัน” ในการตีความพระคัมภีร์

Jeff Pippenger

2024-01-12

ความเพิ่มพูนแห่งความรู้ซึ่งนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลเป็นภาพแทนนั้น
คือสิ่งที่ในที่สุดได้ถูกจารึกไว้บนแผ่นศิลาทั้งสองของฮาบากุก

“สอดประสานอยู่กับคำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งพวกเขาเคยถือว่าเกี่ยวข้องกับเวลาของการเสด็จมาครั้งที่สองนั้น มีคำสั่งสอนซึ่งได้รับการปรับให้เหมาะสมเป็นพิเศษกับสภาพแห่งความไม่แน่นอนและความคอยอย่างระทึกของพวกเขา และเป็นกำลังใจให้พวกเขาอดคอยด้วยความอดทนในความเชื่อว่าเป็นสิ่งที่บัดนี้ยังมีตมต่อความเข้าใจของพวกเขาในกาลอันสมควรจะถูกทำให้กระจ่างแจ้ง”

“ท่ามกลางคำพยากรณ์เหล่านี้ มีคำพยากรณ์ในฮาบากุก 2:1-4 ว่า ‘ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่ยามเฝ้าของข้าพเจ้า และจะตั้งตนอยู่บนหอคอย และจะเฝ้าดูว่าพระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบประการใดเมื่อข้าพเจ้าถูกตำหนิ แล้วพระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าว่า จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และจารึกลงบนแผ่นจารึกให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านนั้นวิ่งไปได้ เพราะนิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนด แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมาและจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็จงคอยมัน เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ชักช้า ดุเถิด จิตใจของผู้ที่ยโสก็ไม่ใช่โดยตรงในตัวเขา แต่ผู้ชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อของตน”

“ตั้งแต่ต้นปี ค.ศ. 1842 คำชี้แนะที่ให้ไว้ในคำพยากรณ์นี้ว่า ‘จงเขียนนิมิตนั้นไว้ และทำให้เข้าใจได้ชัดเจนบนแผ่นจารึก เพื่อให้ผู้อ่านจะได้วิ่งไป’ ได้กระตุ้นให้ชาร์ลส์ พิทซ์จัดทำแผนภูมิตำพยากรณ์เพื่ออธิบายนิมิตในพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ การตีพิมพ์แผนภูมินี้ถูกถือเป็นการสำเร็จตามพระบัญชาที่ประทานแก่ฮาบากุก ทุกรากิด ในเวลานั้นไม่มีผู้ใดสังเกตเห็นว่า ในคำพยากรณ์เดียวกันนั้นได้กล่าวถึงการล่าช้าออกไปประการหนึ่งในการสำเร็จของนิมิต—คือช่วงเวลาแห่งการคอยอยู่ หลังจากความผิดหวัง พระคัมภีร์ข้อนี้ก็ดูมีความสำคัญอย่างยิ่งว่า ‘เพราะว่านิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้าไป ก็จงคอยมันเถิด เพราะมันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า.... คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อของตน’ สงครามครึ่งยิ่งใหญ่, 391, 392.”

ศิลาจารึกสองแผ่นของฮาบากุกนั้น ในเชิงพยากรณ์คือพยานสองคน ตามพระคัมภีร์
จะต้องนำพยานสองคนมาไว้ร่วมกันเพื่อยืนยันความจริง

แต่ถ้าเขาไม่ยอมฟังท่าน ก็จงพาอีกหนึ่งหรือสองคนไปด้วย เพื่อว่าโดยปากของพยานสองหรือสามคน
ทุกถ้อยคำจะได้รับการยืนยัน มัทธิว 18:16

เมื่อวางตารางทั้งสองของฮาบากุก (แผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843 และ 1850) ซ้อนทับเข้าด้วยกัน
ตารางเหล่านี้ยืนยันความจริงทั้งหลายซึ่งเป็นอัญมณีแห่งความฝันของมิลเลอร์ ความผิดพลาดแห่งปี 1843
ซึ่งปรากฏอยู่บนตารางแรก เมื่อซ้อนทับกับตารางที่สองแล้ว ย่อมสถาปนาช่วงเวลาที่มีนิมิตเนนช้า มิลเลอร์
(ยามเฝ้าที่เป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์นั้น)
ได้ถามว่าเขาควรจะกล่าวสิ่งใดในระหว่างการโต้แย้งแห่งประวัติศาสตร์ของเขา.

ข้าพเจ้าจะยืนอยู่ที่ยามของข้าพเจ้า และจะตั้งตนอยู่บนหอคอย และจะคอยดูว่า
พระองค์จะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะตอบอย่างไรเมื่อข้าพเจ้าถูกทรงว่ากล่าว ฮาบากุก 2:1

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำชับให้มิลเลอร์เขียนนิมิตนั้นไว้ และในความฝันของเขา
เขาได้นำหีบซึ่งบรรจุนิมิตนั้นวางไว้บนโต๊ะที่อยู่กลางห้องของเขา

และพระยาห์เวห์ตรัสตอบข้าพเจ้าว่า จงเขียนนิมิตนั้น และจงทำให้ชัดเจนลงบนแผ่นจารึก
เพื่อว่าผู้ที่อ่านจะวิ่งไปได้ ฮาบากุก 2:2

ดังนั้น ตารางทั้งหลายจึงระบุช่วงเวลาแห่งการเนินช้าและความผิดหวังครั้งแรก

เพราะว่านิมิตนั้นยังรอถึงเวลาที่กำหนดไว้ แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า
จงคอยมันเถิด เพราะว่ามันจะมาถึงอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า ฮาบากุก 2:3

กระบวนการทดสอบสามขั้นที่เกิดขึ้นจากความรู้ซึ่งเพิ่มพูนขึ้น (อัญมณีของมิลเลอร์)
จึงได้รับการนำเสนอเป็นภาพแทน ๖๖๖๖๖๖๖๖

จงดูเถิด จิตใจของเขาซึ่งยโสของนนั้นไม่เที่ยงตรงในตัวเขา
แต่ผู้ชอบธรรมจะดำรงชีวิตด้วยความเชื่อของตน ฮาบากุก 2:4

ผู้กราบนมัสการทั้งสองจำพวกจะปรากฏให้เห็นโดยกระบวนการแห่งการทดสอบในพระธรรมดาเนียล
บทที่สิบสอง

และท่านกล่าวว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงไปตามทางของเจ้าเถิด
เพราะถ้อยคำเหล่านี้ถูกปิดไว้และผนึกไว้จนถึงเวลาสุดท้าย หลายคนจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์
และถูกทำให้ขาวสะอาด และถูกทดลอง แต่คนอธรรมจะกระทำความอธรรมต่อไป
และไม่มีความผิดในหมู่นอธรรมจะเข้าใจ แต่บรรดาผู้มีปัญญาจะเข้าใจ” ดาเนียล 12:9, 10

บรรดาผู้มีปัญญาในพระธรรมดาเนียล คือหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาในมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า
ผู้ซึ่งได้รับการทรงชำระให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อ
และคนอธรรมก็คือหญิงพรหมจารีเขลาซึ่งถูกยกชูขึ้นด้วยความจองหอง ในตอนท้ายของความฝันของมิลเลอร์
อัญมณีทั้งหลายเป็นสัญลักษณ์แทนน้ำมันในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งก็คือชาวสาร์นั้นเอง

“พระเจ้าทรงถูกลบลู่พระเกียรติเมื่อเราไม่รับข่าวสารที่พระองค์ทรงส่งมายังเรา
ดังนั้นเราจึงปฏิเสธน้ำมันทองคำซึ่งพระองค์ทรงประสงค์จะเทลงในจิตวิญญาณของเรา
เพื่อให้ถ่ายทอดไปยังผู้ที่อยู่ในความมืด เมื่อเสียงเรียกมาว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว;
จงออกไปพบเขาเถิด’ บรรดาผู้ที่ไม่ได้รับน้ำมันบริสุทธิ์
ผู้ที่มีได้ถนอนรักษาพระคุณของพระคริสต์ไว้ในใจของตน จะพบว่า เช่นเดียวกับหญิงพรหมจารีโง่เขลา
พวกเขาไม่พร้อมที่จะไปพบองค์พระผู้เป็นเจ้าของตน พวกเขาไม่มีอำนาจในตนเองที่จะได้นำมันนั้นมาได้
และชีวิตของพวกเขาจะดับปางลง” Review and Herald, July 20, 1897.

แสงสว่างแห่งอัญมณีของมิลเลอร์ในวาระสุดท้ายจะส่องประกายเจิดจ้ายิ่งขึ้นสิบเท่า
และทั้งจำนวนสิบและแสงสว่างต่างก็เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ ในวาระสุดท้าย
ซึ่งปรากฏแทนไว้ในตอนจบของความฝันของมิลเลอร์
แสงแห่งความจริงซึ่งแสดงไว้บนแผ่นจารึกของฮาบากุกก่อให้เกิดข่าวสารแห่งการทดสอบ
ซึ่งในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น ได้รับการแทนความว่าเป็นข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน
กระบวนการแห่งการทดสอบนั้นเป็นการทำซ้ำของกระบวนการทดสอบในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอร์ไรต์
เพราะอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นจะถูกทำซ้ำอีกครั้งอย่างตรงตามตัวอักษรในวาระสุดท้าย

“ข้าพเจ้ามักถูกชี้ให้ไปยังอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนเป็นคนมีปัญหา และอีกห้าคนเป็นคนเขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและจะสำเร็จตามถ้อยคำทุกประการ เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษสำหรับเวลานี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้วและยังคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันจนกว่าสิ้นยุค” Review and Herald, August 19, 1890.

สิบเป็นสัญลักษณ์แห่งการทดสอบ และเมื่อสิ้นสุดสิบวัน ดาเนียลและสหายผู้มีคุณธรรมทั้งสามก็ดูงามและมีเนื้อหนังสมบูรณ์กว่าผู้ที่รับประทานอาหารตามแบบแห่งบาบิโลนอย่างเห็นได้ชัด ผู้เยอหยิ่งซึ่งถูกพรรณนาไว้ในพระธรรมฮาบากุก ผู้ดำเนินชีวิตด้วยความถือดี ไม่ใช่ด้วยความเชื่อ ได้พัฒนาอุปนิสัยของบาบิโลนขึ้นมา ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ พวกเขากลายเป็นธิดาทั้งหลายของบาบิโลน และในพระธรรมฮาบากุก ก็ได้ใช้ลักษณะเฉพาะเชิงพยากรณ์ของสันตะปาปาเพื่อระบุลักษณะนิสัยของบรรดาผู้ที่เลือกจะไม่ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ

ดูเถิด จิตวิญญาณของเขาที่ผยองขึ้นนั้นไม่เที่ยงตรงในตัวเขาเลย แต่คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อของตน เออ เพราะเขาล่วงละเมิดเพราะเหล้าองุ่น เขาเป็นคนเยอหยิ่ง และไม่อยู่กับบ้าน ผู้ขยายความปรารถนาของตนให้กว้างดังแดนคนตาย และเป็นจุดความตาย และไม่อาจอิมพอ แต่รวบรวมบรรดาประชาชนชาติทั้งสิ้นมาไว้กับตน และสมบรรดาชนชาติทั้งปวงไว้กับตน คนเหล่านี้ทั้งหมดจะไม่ยกคำอุปมาขึ้นกล่าวโทษเขา และกล่าวคำเยาะเย้ยเป็นภาชิตต่อเขาหรือ และกล่าวว่า วิบัติแก่ผู้ที่เพิ่มพูนสิ่งซึ่งมิใช่ของตน—อีกนานเท่าใดหนอ?—และแก่ผู้ที่บรรทุกตนไว้ด้วยดินเหนียวหนาที่บ ผู้ที่จะกัดเจ้านั้นจะไม่ลุกขึ้นอย่างฉับพลันหรือ และผู้ที่จะทำให้เจ้าหวาดหวั่นจะไม่ตื่นขึ้นหรือ และเจ้าจะตกเป็นของริบแก่เขาทั้งหลาย เพราะเจ้าได้ปล้นสะดมประชาชนชาติเป็นอันมาก คนที่เหลืออยู่ทั้งหมดก็จะปล้นสะดมเจ้า เพราะเหตุโลहितของมนุษย์ และเพราะความทารุณต่อแผ่นดิน ต่อเมือง และต่อบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น ฮาบากุก 2:4–8

กระบวนการทดสอบที่มาถึงหญิงพรหมจารีในมัทธิบทที่สิบห้า ก่อให้เกิดคนชั้นหนึ่งในหมู่ผู้นมัสการ ซึ่งได้พัฒนาอุปนิสัยของกษัตริย์ฝ่ายเหนือ (สันตะปาปา) ผู้ซึ่งเป็นอำนาจเดียวกันกับที่ “ปล้นสะดมประชาชนชาติเป็นอันมาก” นั่นคืออำนาจของสันตะปาปาที่ถูกกัดอย่างฉับพลัน เช่นเดียวกับที่เยเซเบลถูกสุนัขกิน.

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนิ้ว ดูเถิด ชนชาติหนึ่งกำลังมาจากแผ่นดินเหนือ และประชาชนชาติใหญ่หนึ่งจะถูกปลุกขึ้นจากสุดปลายแผ่นดินโลก เขาทั้งหลายจะจับธนูและหอกไว้มั่น; เขาโหดเหี้ยมและไร้ความเมตตา; เสียงของเขาคร่ำครวญดังกึกก้องดุจทะเล; และเขาขี่ม้า เคลื่อนขบวนเป็นระเบียบตั้งนักรบเพื่อทำสงครามต่อสู่เจ้า โอ ธิดาแห่งศิโยน เราได้ยืมจิตตศัพทของเขาแล้ว; มือของเราก็อ่อนแรง; ความทุกข์ระทมเข้าครอบงำเรา และความเจ็บปวดดุจหญิงที่กำลังคลอดบุตร อย่อออกไปในทุ่งนา และอย่าเดินไปตามทาง; เพราะดาบของศัตรูและความหวาดกลัวอยู่รอบด้าน โอ ธิดาแห่งชนชาติของเราเอ๋ย จงคาดผ้ากระสอบ และจงเกลือกตัวในถ้ำถ่าน; จงไว้ทุกข์ตั้งไว้ทุกข์ให้บุตรชายคนเดียว เป็นการคร่ำครวญอย่างขมขื่นที่สุด; เพราะผู้ทำลายจะมาถึงเราโดยฉับพลัน เยเรมีย์ 6:22–26

คนสองจำพวกของฮาบากุกคือ ผู้ที่ถูกชำระให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อ และผู้ที่กินและดื่มคำสอนของบาบิโลน ผู้ที่อยู่ในยุคสุดท้ายแห่งความฝันของมิลเลอร์ซึ่งถูกแทนไว้เป็นหญิงพรหมจารีนั้น จะพัฒนาอุปนิสัยของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้จึงได้รับตราประทับของพระเจ้า หรือไม่ก็พัฒนาอุปนิสัยของสันตะปาปาและได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

“ถึงเวลาแล้วที่ความสว่างแท้จริงจะส่องประกายท่ามกลางความมืดฝ่ายศีลธรรม
ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ถูกประกาศออกไปสู่โลก
เพื่อเตือนมนุษย์ไม่ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายหรือของรูปจำลองของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน
การรับเครื่องหมายนี้หมายถึงการมาถึงการตัดสินใจเช่นเดียวกับที่สัตว์ร้ายได้กระทำ
และสนับสนุนแนวคิดเดียวกันนั้น ซึ่งเป็นการต่อต้านพระวาระของพระเจ้าโดยตรง
พระเจ้าตรัสถึงบรรดาผู้รับเครื่องหมายนั้นทุกคนว่า ‘ผู้นั้นจะต้องตีมีเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ซึ่งหลงโดยมิได้เจือปนในถ้วยแห่งความกริ้วของพระองค์
และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธ์
และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก” Review and Herald, July 13, 1897.

พรหมจารีทั้งหลายที่ตีมีเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลน ในที่สุดจะได้ตีมีเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า
ในหนังสืออิสยาห์ บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมสำแดงความมึนเมาอันมืดบอดของตนด้วยการกลับสิ่งต่าง ๆ
ให้ตาลปัตร และการกระทำนั้นพึงถือว่าเป็นดัง “ดินเหนียวของช่างหม้อ”

การระบุว่า “การเนื่องนิตย์” เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์นั้น เป็นการกลับความจริงของ “การเนื่องนิตย์”
ให้ตาลปัตร เพราะ “การเนื่องนิตย์” เป็นสัญลักษณ์ของซาตาน การที่มิลเลอร์ระบุว่า “การเนื่องนิตย์”
หมายถึงลัทธินอกศาสนา ได้รับการถ่ายทอดไว้โดยตรงบนตารางของฮาบากุก
การค้นพบของมิลเลอร์เกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมเยสะโลนิกา ซึ่งทำให้เขาเข้าใจว่า สิ่ง
“ถูกเอาออกไป” นั้นคือลัทธินอกศาสนา เพื่อให้ “มนุษย์แห่งบาบ” ผู้ซึ่งนั่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า
ได้ถูกสำแดงออกมา เป็นความจริงหลักที่ตั้งอยู่ในพระธรรมเยสะโลนิกาฉบับที่สอง บทที่สอง

“ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และไม่อาจพบกรณีอื่นใดที่คำนี้ [the daily] ปรากฏ
นอกจากในพระธรรมดาเนียลเท่านั้น จากนั้นข้าพเจ้า [โดยอาศัยความช่วยเหลือจากหนังสือซีค่า]
จึงนำถ้อยคำที่ปรากฏอยู่สัมพันธ์กับคำนั้นมา คือ ‘นำออกไป;’ เขาจะนำ the daily ออกไป; ‘ตั้งแต่เวลา
the daily ถูกนำออกไป;’ เป็นต้น ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และคิดว่าคงจะไม่พบแสงสว่างใดจากข้อความนั้น
ในที่สุดข้าพเจ้าก็มาถึง 2 เยสะโลนิกา 2:7, 8 ‘เพราะว่าธรรมล้ำลึกแห่งความชั่วช้านั้นก็ทำงานอยู่แล้ว
แต่ผู้ที่ขัดขวางอยู่ในเวลานี้จะยังขัดขวางต่อไป จนกว่าเขาจะถูกนำออกไปเสียจากทาง
แล้วคนนอกกฎหมายผู้นั้นจะถูกสำแดงออกมา’ เป็นต้น และเมื่อข้าพเจ้ามาถึงข้อพระคัมภีร์นั้น ใต้
ความจริงก็ปรากฏอย่างกระจ่างและรุ่งโรจน์เพียงใด! มันอยู่ตรงนั้นเอง! นั่นแหละคือ the daily! เอาละ
บัดนี้ เปาโลหมายความว่าอย่างไรโดยคำว่า ‘ผู้ที่ขัดขวางอยู่ในเวลานี้’ หรือผู้ที่หน่วงเหนี่ยวอยู่? โดย
‘มนุษย์แห่งบาบ’ และ ‘คนนอกกฎหมาย’ นั้น หมายถึงอำนาจเปปาซี เอาละ
แล้วสิ่งใดเล่าที่ขัดขวางไม่ให้อำนาจเปปาซีถูกสำแดง? ก็ยอมเป็นศาสนาเพแกน ดังนั้น ‘the daily’
จึงต้องหมายถึงศาสนาเพแกน—William Miller, Second Advent Manual, หน้า 66.” Advent
Review and Sabbath Herald, 6 มกราคม 1853.

ความหมายของคำว่า “the daily” ในพระธรรมเยสะโลนิกา
ซึ่งมิลเลอร์ได้ค้นพบว่าเป็นความจริงสำคัญหลักของข้อพระคัมภีร์ตอนนั้น
เมื่อเปาโลระบุถึงบรรดาผู้ที่ไม่รักความจริง และเพราะฉะนั้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างแรงกล้า
เขากำลังระบุถึงความเกลียดชังความจริงในความหมายทั่วไปอย่างแน่นอนที่สุด
แต่ความจริงที่ถูกอ้างถึงโดยตรงในข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นคือความจริงที่ว่า “the daily”
เป็นตัวแทนของโรมนอกศาสนา

ดวงตาเป็นประทีปของกาย เหตุฉะนั้น ถ้าตาของท่านเป็นตาเดียว
ทั้งกายของท่านก็จะเต็มไปด้วยความสว่าง แต่ถ้าตาของท่านชั่ว ทั้งกายของท่านก็จะเต็มไปด้วยความมืด
เหตุฉะนั้น ถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในท่านกลายเป็นความมืด ความมืดนั้นจะใหญ่หลวงสักเพียงไร!

ไม่มีผู้ใดอาจปรนนิบัตินายสองนายได้ เพราะเขาจะชังนายคนหนึ่งและรักนายอีกคนหนึ่ง
มิฉะนั้นเขาจะยึดถือนายคนหนึ่งและดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง
ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเจ้าและทรัพย์สมบัติพร้อมกันไม่ได้ มัทธิว 6:22-24

มิเพียงความรักในความจริง หรือไม่ก็ความเกลียดชังต่อความจริงเท่านั้น ไม่มีจุดยืนกึ่งกลางใดเลย
ความลุ่มหลงอันแรงกล้าที่มาถึงหญิงพรหมจารีโง่เขลาในมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า
ตั้งอยู่บนการที่พวกนางปฏิเสธแสงสว่างแห่งอัญมณีของมิลเลอร์ซึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบครั้งสุดท้าย
การทดสอบครั้งสุดท้ายของอิสราเอลโบราณคือการทดสอบครั้งที่สิบของพวกเขา
และอัญมณีของมิลเลอร์ก็สองประกายเจิดจ้ายิ่งขึ้นสิบเท่าในวาระสุดท้าย
สัญลักษณ์ของการปฏิเสธอัญมณีของมิลเลอร์คือ "กิจประจำวัน"
ซึ่งพวกซีมาแห่งเอฟราอิมได้กลับหัวกลับหางมันในคนรุ่นที่สามของแอ็ดเวนติสม์ "กิจประจำวัน"
เป็นสัญลักษณ์ของลัทธินอกศาสนาที่เป็นของชาตนา พวกซีมาได้นำอัญมณีปลอมเข้ามา
ซึ่งพวกเขานำมาจากโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ โดยระบุว่า "กิจประจำวัน" เป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์
ความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับอัญมณีของเขาถูกจำกัดไว้โดยประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นบริบทที่เขาถูกทรงยกขึ้น
มา เขามีความเชื่อมั่นว่าการเสด็จมาครั้งที่สองเป็นเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ลำดับถัดไป
ดังนั้นบาดแผลสาหัสของอำนาจสันตะปาปาในปี ค.ศ. 1798
จึงสามารถเป็นตัวแทนได้เพียงอาณาจักรฝ่ายโลกที่สี่และสุดท้ายแห่งดาเนียลบทที่ 2 เท่านั้น
มิลเลอร์ยังถูกจำกัดในความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ "เครื่องบูชาประจำวัน" ด้วย
เพราะคำพยานของเขาระบุว่าโดยการทรงสำแดง เขาได้รับการทรงนำไปสู่วิธีการศึกษาอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ
ซึ่งในการนั้นเขากล่าวว่าเขาใช้พระคัมภีร์ของเขา หนังสือ Cruden's Concordance
และอ่านหนังสือพิมพ์บางฉบับ
การตัดสินใจของเขาที่จะศึกษาในลักษณะนั้นเป็นสิ่งที่เพียงผุดขึ้นมาในความคิดของเขาเท่านั้น

"ตลอดระยะเวลาสิบสองปีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้นับถือลัทธิเทวนิยม
ข้าพเจ้าได้อ่านประวัติศาสตร์ทุกเล่มที่ข้าพเจ้าพบได้; แต่บัดนี้ข้าพเจ้ารักพระคัมภีร์
พระคัมภีร์สั่งสอนเรื่องพระเยซู! ถึงกระนั้น ก็ยังมีพระคัมภีร์อยู่เป็นอันมากที่ยังมีดมนสำหรับข้าพเจ้า ในปี
1818 หรือ 19 ขณะสนทนากับสหายผู้หนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยม
และผู้ซึ่งเคยรู้จักและเคยได้ยินข้าพเจ้าพูดเมื่อครั้งยังเป็นผู้นับถือลัทธิเทวนิยม
เขาได้ถามขึ้นด้วยท่าทีที่มีนัยสำคัญพอสมควรว่า 'ท่านคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์นี้ และข้อนั้น?'
โดยอ้างถึงข้อพระคัมภีร์เก่า ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยคัดค้านเมื่อครั้งเป็นผู้นับถือลัทธิเทวนิยม
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเขามุ่งหมายสิ่งใด จึงตอบว่า—'ถ้าท่านจะให้เวลาแก่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะบอกท่านว่าข้อเหล่านั้นหมายความว่าอย่างไร 'ท่านต้องการเวลานานเท่าใด?' ข้าพเจ้าไม่ทราบ
แต่ข้าพเจ้าจะบอกท่าน ข้าพเจ้าตอบ
เพราะข้าพเจ้าไม่อาจเชื่อได้ว่าพระเจ้าได้ประทานการทรงสำแดงซึ่งไม่อาจเข้าใจได้ ดังนั้น
ข้าพเจ้าจึงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะศึกษาพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า
โดยเชื่อว่าข้าพเจ้าสามารถค้นพบได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงหมายถึงอะไร
แต่ทันทีที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจเช่นนั้น
ความคิดหนึ่งก็ผุดขึ้นมาในใจว่า—'สมมติว่าท่านพบข้อความตอนหนึ่งที่ท่านไม่อาจเข้าใจได้
ท่านจะทำอย่างไร?' แล้ววิธีศึกษาพระคัมภีร์เช่นนี้ก็ผุดขึ้นมาในความคิดของข้าพเจ้าว่า—ข้าพเจ้าจะนำถ้อย
คำของข้อความตอนเหล่านั้นมาพิจารณา และติดตามค้นหาถ้อยคำนั้นตลอดทั้งพระคัมภีร์
และจะค้นหาความหมายของมันด้วยวิธีนี้ ข้าพเจ้ามีหนังสือซึ่งข้อพระคัมภีร์ของครูดิน
ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเล่มที่ดีที่สุดในโลก; ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงหยิบหนังสือนั้นกับพระคัมภีร์ของข้าพเจ้า
แล้วนั่งลงที่โต๊ะเขียนหนังสือของข้าพเจ้า และมีได้อ่านสิ่งอื่นใดเลย เว้นแต่หนังสือพิมพ์เพียงเล็กน้อย

เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแน่วแน่ที่จะรู้ว่าพระคัมภีร์ของข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างไร Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.”

อัญมณีแห่งความจริงของมิลเลอร์มิได้เป็นที่รับรู้เพียงโดยวิธีการศึกษาของเขาเท่านั้น แต่ยังโดยการสำแดงโดยตรงจากพระเจ้าด้วย

“พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปดลใจจิตใจของชาวนาคนหนึ่งผู้ซึ่งไม่เคยเชื่อพระคัมภีร์ เพื่อชักนำเขาให้ค้นคว้าคำพยากรณ์ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาเยี่ยมผู้นั้นผู้ทรงเลือกสรรอยู่เนื่อง ๆ เพื่อทรงนำความคิดของเขาและเปิดคำพยากรณ์ซึ่งเคยมีดমনสำหรับชนชาติของพระเจ้าให้แก่ความเข้าใจของเขา จุดเริ่มต้นของสายโซ่แห่งความจริงได้ถูกประทานแก่เขา และเขาถูกนำไปค้นหาข้อต่อแล้วข้อต่อเล่า จนกระทั่งเขามองดูพระวามะของพระเจ้าด้วยความพิศวงและความชื่นชมยินดี เขาได้เห็นในนั้นสายโซ่แห่งความจริงอันสมบูรณ์ พระวามะนั้นซึ่งเขาเคยมองว่าไม่ได้รับการดลใจ บัดนี้ได้เปิดออกต่อสายตาของเขาในความงามและสง่าราศีของมัน เขาเห็นว่าพระคัมภีร์ตอนหนึ่งอธิบายอีกตอนหนึ่ง และเมื่อข้อความตอนหนึ่งปิดไว้จากความเข้าใจของเขา เขาก็พบในอีกส่วนหนึ่งของพระวามะสิ่งที่อธิบายข้อความนั้น เขาก็ถือว่าพระวามะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี และด้วยความเคารพยำเกรงและความเกรงขามอย่างที่สุด” Early Writings, 230.

เมื่อซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์” ไปยังมิลเลอร์ นั้นย่อมระบุว่ากาเบรียลคือทูตสวรรค์ที่ถูกส่งไปยังมิลเลอร์ เพราะคำว่า “ทูตสวรรค์ของพระองค์” เป็นคำที่ใช้เรียกกาเบรียลโดยเฉพาะ

“ถ้อยคำของทูตสวรรค์ที่ว่า ‘ข้าพเจ้าคือกาเบรียล ผู้ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า’ แสดงให้เห็นว่าเขาดำรงตำแหน่งอันทรงเกียรติยิ่งในราชสำนักแห่งสวรรค์ เมื่อเขามาพร้อมกับสารถึงดาเนียล เขากล่าวว่า ‘ไม่มีผู้ใดยืนหยัดอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าในเรื่องเหล่านี้ เว้นแต่มีคาเอล [พระคริสต์] เจ้านายของท่าน’ ดาเนียล 10:21 พระผู้ช่วยให้รอดตรัสถึงกาเบรียลในพระธรรมวิวรณ์ โดยกล่าวว่า ‘พระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์มาแสดงให้ผู้รับใช้ของพระองค์คือยอห์นทราบ’ วิวรณ์ 1:1” The Desire of Ages, 99.

กาเบรียลและทูตสวรรค์องค์อื่น ๆ ถูกส่งมาเพื่อนำทางความคิดของมิลเลอร์ และเพื่อ “เปิดเผยคำพยากรณ์ซึ่งเคยมีดমনแก่ประชากรของพระเจ้าให้เขาเข้าใจ” ชาวสารของเขามีได้ก่อรูปขึ้นเพียงผ่านวิธีการศึกษาของเขาเท่านั้น แต่ยังผ่านการสำแดงจากสวรรค์ด้วย แม้แต่วิธีการที่เขาใช้ศึกษาพระคัมภีร์ก็บังเกิดขึ้นในความคิดของเขา เมื่อพระเจ้าทรงนำความจริงมาสู่ความคิดของเรา นั่นคือการสำแดงจากพระเจ้า อันตรงกันข้ามกับการเข้าถึงความจริงผ่านกระบวนการแบ่งแยกพระวามะอย่างถูกต้อง มิลเลอร์กระทำทั้งสองประการ แต่การสำแดงจากพระเจ้าจำต้องเป็นส่วนหนึ่งของวิธีที่มิลเลอร์ได้เข้าใจเรื่องของ “กิจประจำวัน”

มิลเลอร์คงจะไม่สังเกตเห็นการสลับเพศทางไวยากรณ์ในดาเนียลบทที่แปด ข้อเก้าถึงสิบสอง เพราะทั้งหมดที่เขามีคือพระคัมภีร์และหนังสือคัมภีร์ซึ่งปราศจากข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับภาษาพระคัมภีร์ เขาคงจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง “sur” กับ “rum” ซึ่งทั้งสองคำล้วนแปลว่า “ซึ่งไป” เขาคงจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง “miqdash” กับ “qodesh” ซึ่งทั้งสองคำล้วนแปลว่า “สถานนมัสการ”

เขาคงจะไม่ได้เห็นความจริงของคำว่า “tamid” ซึ่งปรากฏอยู่หนึ่งร้อยสี่ครั้งในพระคัมภีร์ ความจริงที่เขาไม่อาจเห็นได้ (ซึ่งก็เป็นความจริงเดียวกันกับที่เขาได้เห็นด้วย) ก็คือว่า จากการที่คำภาษาฮีบรู

“tamid” ถูกใช้ในพระคัมภีร์หนึ่งร้อยสี่ครั้งนั้น มีเพียงในพระธรรมดาเนียลเท่านั้นที่คำภาษาฮีบรู “tamid” ถูกใช้เป็นคำนาม คำว่า “tamid” เป็นคำภาษาฮีบรูที่มีความหมายว่า “ต่อเนื่อง” และได้รับการแปลว่า “กิจประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียล

มีเพียงในพระธรรมดาเนียลเท่านั้นที่คำนั้นถูกใช้เป็นคำนาม และอีกเก้าสิบเก้าครั้งที่เหลือนั้นถูกใช้เป็นคำวิเศษณ์ ด้วยเหตุนี้ เมื่อบรรดาผู้แปลพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์เผชิญกับการที่ดาเนียลใช้คำนั้นห้าครั้งในฐานะคำนาม ในขณะที่ผู้เขียนคนอื่นทั้งหมดในพระคัมภีร์ใช้คำนั้นเก้าสิบเก้าครั้งในฐานะคำวิเศษณ์ พวกเขาจึงถูกบีบบังคับด้วยน้ำหนักแห่งหลักฐานให้แก้ไขการใช้คำนั้นของดาเนียลในฐานะคำนาม เพื่อที่จะแก้ไขดาเนียล พวกเขาได้เติมคำว่า “sacrifice” ลงในพระวจนะ และด้วยเหตุนี้จึงเปลี่ยนคำนามให้เป็นคำวิเศษณ์ แล้วต่อมา เพื่อที่จะแก้ไขบรรดาผู้แปลนั่นเอง เอลเลน ไวท์ได้รับการดลใจให้บันทึกว่า นาง “เห็นในส่วนที่เกี่ยวกับ ‘Daily’ ว่า คำว่า ‘sacrifice’ นั้นเป็นสิ่งที่ปัญญาของมนุษย์เติมเข้าไป และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของต้นฉบับ; และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องแห่งโหม่งแห่งการพิพากษา”

ตามคำพยานของมิลเลอร์เอง เขากำลังแสวงหาความเข้าใจเกี่ยวกับ “สิ่งเนื่องนิตย์” ซึ่งในที่สุดเขาก็ได้เข้าใจใน 2 เธสะโลนิกา แต่ตามคำพยานของเขาเองเช่นกัน เมื่อแสวงหาความเข้าใจของคำคำหนึ่ง เขาจะพิจารณาทุกแห่งที่คำนั้นถูกใช้ และคำนั้นก็ถูกใช้อีกเก้าสิบเก้าครั้งในพระคัมภีร์ กระนั้น คำพยานของเขาเกี่ยวกับ “สิ่งเนื่องนิตย์” กลับเป็นว่าเขาไม่พบคำนั้นที่ใดเลยนอกจากในพระธรรมดาเนียล เมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าอ่านต่อไป และไม่อาจพบกรณีอื่นใดที่มีคำนั้น [สิ่งเนื่องนิตย์] ปรากฏอยู่นอกจากในดาเนียล” มิลเลอร์ถูกนำไปสู่เพชรพลอยเหล่านั้น ไม่เพียงโดยวิธีการศึกษาของเขาเท่านั้น แต่ยังโดยการสำแดงจากพระเจ้าซึ่งประทานแก่เขาผ่านทางการศึกษาปฏิบัติพันธกิจของเหล่าทูตสวรรค์ด้วย

นี่คือเหตุผลที่ความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” นั้นถูกต้อง แต่ยังคงจำกัดอยู่ เขาไม่อาจตระหนักได้ว่า ในห้าครั้งที่มีการกล่าวถึง “เครื่องบูชาประจำวัน” ในพระธรรมดาเนียลนั้น หนึ่งในสามครั้งที่ “เครื่องบูชาประจำวัน” ถูก “เอาไป” มีความหมายแตกต่างจากอีกสองครั้ง ครั้งหนึ่ง “เครื่องบูชาประจำวัน” ถูกใช้ร่วมกับคำภาษาฮีบรูว่า “rum” และอีกสองครั้งถูกใช้ร่วมกับคำภาษาฮีบรูว่า “sur” ทั้งสองคำได้รับการแปลว่า เอาไป แต่คำว่า “rum” ในดาเนียล บทที่แปด ข้อสิบเอ็ด มีความหมายว่า “ยกขึ้นและเทิดทูน” และในบทที่สิบเอ็ด ข้อสามสิบเอ็ด และบทที่สิบสอง ข้อสิบเอ็ด คำว่า “sur” มีความหมายว่า “เอาออก”

บรรดานักเทววิทยาที่กินและดื่มอาหารแห่งบาบิโลน โต้แย้งว่า ไม่ว่าท่านจะเอาสิ่งหนึ่งออกไป หรือเมื่อใดก็ตามที่ท่านยกสิ่งหนึ่งขึ้น ทั้งสองอย่างล้วนเป็นภาพแทนของการนำออกไปประเภทหนึ่ง ดังนั้นคำทั้งสองจึงต้องเข้าใจว่ามีความหมายเดียวกัน พวกเขาโต้แย้งว่า คำว่า “เครื่องบูชาประจำวัน” ทั้งสามครั้งที่กล่าวว่า “ถูกเอาไป” นั้นหมายถึงการเอาออกเสมอ และในการทำเช่นนั้น พวกเขาก็ชี้ว่าดาเนียลประมาทเลินเล่อในการเลือกใช้ถ้อยคำของตน พวกเขามีได้กล่าวเช่นนั้นอย่างเปิดเผย แต่โดยนัยแล้ว พวกเขาสอนว่าดาเนียลควรใช้คำว่า “sur” ในทั้งสามแห่งที่ปรากฏ เพราะตามความเห็นของนักเทววิทยา ดาเนียลย่อมหมายถึงสิ่งเดียวกันทุกครั้งที่ “เครื่องบูชาประจำวัน” “ถูกเอาไป”

พวกเขากระทำเช่นเดียวกันกับคำว่า “miqdash” และ “qodesh” ซึ่งทั้งสองคำได้รับการแปลว่า “สถานนมัสการ” ในข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบสี่ของบทที่แปด ในทุกครั้งที่คำว่า “สถานนมัสการ” ปรากฏในสี่ข้อนั้น พวกเขายืนยันว่าทั้งหมดล้วนหมายถึงสถานนมัสการของพระเจ้า โดยนัยเดียวกัน ดาเนียลก็ควรจะใช้เพียงคำว่า “qodesh” ในการอ้างถึงทั้งสามครั้ง และไม่ควรถูกใช้คำว่า “miqdash”

ในข้อสิบเอ็ด มิลเลอร์คงจะมีได้สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคำเหล่านั้น แต่นักเทววิทยาสสมัยใหม่สังเกตเห็น และเมื่อพวกเขาสังเกตเห็นแล้ว พวกเขากลับยืนยันว่าไม่ควรยอมรับว่ามีความแตกต่างใด ๆ กระนั้น มิลเลอร์ ผู้ซึ่งมิได้สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคำเหล่านั้น กลับมาถึงความเข้าใจที่ตรงกันข้ามกับของนักเทววิทยาสสมัยใหม่

ความจริงก็คือ ดาเนียลเป็นผู้เขียนที่ระมัดระวังอย่างยิ่ง ผู้รู้ภาษาฮีบรู และได้รับการตัดสินว่ามีสติปัญญาเหนือกว่านักปราชญ์ทั้งปวงแห่งบาบิโลนถึงสิบเท่า ซึ่งต่างก็เป็นคนฉลาดมากในสังคมของตนเองอยู่แล้ว หากผู้ใดรู้ถึงการใช้ภาษาฮีบรูที่ถูกต้อง และรู้ว่าควรถ่ายทอดไว้อย่างถูกต้องในประวัติศาสตร์เฉพาะนั้นอย่างไร ผู้นั้นก็คือดาเนียล หากดาเนียลใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกัน ก็เป็นเพราะถ้อยคำเหล่านั้นมีเจตนาให้สื่อความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งท่านจงใจมองจะถ่ายทอดไว้ เมื่อยอมรับการใช้คำที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนของดาเนียลในคำที่แปลว่า "สถานบริสุทธิ์" หรือ "ซึ่งไป" แล้ว คำเหล่านั้นก็สนับสนุนความเข้าใจของมิลเลอร์เกี่ยวกับ "สิ่งประจักษ์ที่ต่อเนื่อง" ซึ่งมิลเลอร์ได้ตระหนักเห็นในข้อพระคัมภีร์ตอนเดียวกันนั่นเอง ที่เปาโลระบุว่าบรรดาผู้ที่เกลียดชังความจริงยอมถูกกำหนดไว้ให้ได้รับการลงอย่างแรงกล้า.

บรรดาผู้ที่เกลียดชังความจริงและเชื่อคำมุสาอันก่อให้เกิดความหลงผิดอย่างรุนแรงนั้น ยังถูกพรรณนาไว้ด้วยว่าเป็นคนซีมาแห่งเอเฟราอิม ซึ่งถูกจำแนกออกเป็นสองจำพวก จำพวกหนึ่งคือผู้นำที่มีความรู้ อีกจำพวกหนึ่งคือฆราวาสผู้ไร้การศึกษา ซึ่งจะยอมฟังแต่สิ่งที่คุณมีความรู้สอนพวกเขาเท่านั้น พวกเขาคือผู้ที่ซ่อนตัวอยู่ใต้คำมุสา และผู้ที่ทำพันธสัญญากับความตาย พวกเขาคือผู้จิตใจของตนผยองขึ้นในอาบาทุก บทที่สอง และพวกเขาคือหญิงพรหมจารีโง่เขลาในมัทธิว บทที่ยีสิบห้า พวกเขาคือผู้ที่ปฏิเสธความจริงพื้นฐานแห่งความฝันของมิลเลอร์ ซึ่งสองประกายสว่างยิ่งขึ้นสิบเท่าในวาระสุดท้าย (อันเป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลสมัยใหม่) ดังที่ได้รับการแสดงเป็นแบบอย่างไว้โดยการทดสอบครั้งที่สิบและครั้งสุดท้ายสำหรับอิสราเอลโบราณ.

เราจะศึกษาต่อไปในบทความถัดไป

และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสว่า ประชาตินี้จะช่วยเรานานสักเท่าใด? และจะไม่เชื่อเรานานสักเท่าใด ทั้ง ๆ ที่เราได้สำแดงหมายสำคัญทั้งสิ้นท่ามกลางพวกเขา? เราจะลงโทษพวกเขาด้วยโรคระบาด และตัดพวกเขาออกจากมรดก แล้วเราจะกระทำให้เจ้ากลายเป็นประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าพวกเขา และโมเสสทูลพระเยโฮวาห์ว่า แล้วชาวอียิปต์จะได้ยินเรื่องนี้ (เพราะพระองค์ทรงนำชนชาตินี้ขึ้นมาจากท่ามกลางพวกเขาด้วยฤทธานุภาพของพระองค์) และพวกเขาจะบอกแก่ชาวเมืองในแผ่นดินนี้ เพราะคนเหล่านั้นได้ยินแล้วว่าพระองค์ พระเยโฮวาห์ ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางชนชาตินี้ และว่าพระองค์ พระเยโฮวาห์ ทรงปรากฏเห็นกันต่อหน้า และเมฆของพระองค์ตั้งอยู่เหนือพวกเขา และพระองค์เสด็จนำหน้าพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และในเวลากลางคืนด้วยเสาไฟ บัดนี้ ถ้าพระองค์จะทรงประหารชนชาตินี้ทั้งหมดดุจคน ๆ เดียว บรรดาประชาชาติที่ได้ยินกิตติศัพท์ของพระองค์จะกล่าวว่า เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถนำชนชาตินี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณแก่พวกเขา พระองค์จึงทรงประหารพวกเขาเสียในถิ่นทุรกันดาร และบัดนี้ ข้าพระองค์วิงวอนพระองค์ ขอให้ฤทธิ์อำนาจแห่งองค์เจ้านายของข้าพระองค์ยิ่งใหญ่ ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วข้า และอดมด้วยพระเมตตา ทรงอภัยความชั่วช้าและการละเมิด แต่จะไม่ทรงยกโทษแก่ผู้ที่มีความผิดอย่างเด็ดขาด

ทรงลงโทษความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตรถึงชั่วที่สามและชั่วที่สี่ ข้าพระองค์วิงวอนพระองค์
ขอทรงโปรดอภัยความชั่วช้าของชนชาตินี้ตามความยิ่งใหญ่แห่งพระเมตตาของพระองค์
ดังที่พระองค์ได้ทรงอภัยชนชาตินี้มาตั้งแต่อียิปต์จนถึงบัดนี้ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า
เราได้อภัยตามคำของเจ้าแล้ว แต่ตราบเท่าที่เรามีชีวิตอยู่จริง
แผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะเต็มด้วยพระสิริของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าบรรดาคนเหล่านั้นที่ได้เห็นพระสิริของเรา
และการอัศจรรย์ของเราซึ่งเราได้กระทำในอียิปต์และในถิ่นทุรกันดาร และได้ทดลองเราบัดนี้ถึงสิบครั้งแล้ว
และไม่เชื่อฟังเสียงของเรา แน่ทีเดียว
พวกเขาจะไม่ได้เห็นแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของพวกเขา
และไม่มีผู้ใดในบรรดาผู้ที่ชั่วร้ายเราจะได้เห็นแผ่นดินนั้น แต่คาเลบผู้รับใช้ของเรา
เพราะมีจิตใจอีกอย่างหนึ่งอยู่กับเขา และได้ติดตามเราอย่างสุดจิตสุดใจ
เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินที่เขาได้เข้าไปนั้น และเชื้อสายของเขาจะได้ครอบครองแผ่นดินนั้น กัณดาริกี
14:11-24